

اشارتی به منشور!! شیخ حسن دستور اداری، نه منشور

امیرفیض- حقوقدان

دولت شیخ حسن متنی مشتمل بر ۱۲۰ ماده تحت عنوان منشور حقوق شهروندی منتشر ساخته که اشاره ای کلی سزاوار آن است.

عنوان بی محتوای منشور

❖ عنوان منشور برای متن مزبور اقتیاس از منشور کوروش کبیر است؛ و الا متن مزبور منشور شناخته نمیشود، زیرا منشور که در لغت به معنای فرمان شاه و یا امیر است، به متنی گفته میشود که: اولاً آن متن لازم الاجرا باشد و نیاز به طی تشریفات را نداشته باشد و دوم که بسیار قابل اهمیت است، نسبت به مسائلی باشد که برای اولین بار مطرح میشود و سابقه ای از آن در میان نیست.

❖ نکته با اهمیت که اساساً اعتبار متن مزبور را حتی از یک متن ولایحه قانونی نیز کمتر میکند اعلام مفصل در پایان ماده ۱۲۰ منشور است که بطور دقیق و روشن مستند هریک از مواد منشور! را ذکر کرده که آن اطلاعات خود ۱۲۰ ردیف است یعنی هریک از مواد منشور! اقتباس شده از یکی از اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی و یا قوانین منتبغ آن و یا عهدنامه های بین المللی است. آنقدر مسئله پیوستگی مواد منشور!! به قوانین جمهوری اسلامی و عهدنامه های مورد تعهد جمهوری اسلامی معلوم و آشکار است که بنده حتی یک مورد را نتوانستم فارغ از اتکای به قوانین جمهوری اسلامی و یا عهدنامه های مورد تعهد جمهوری اسلامی پیدا کنم.

مستند تحریر

۱- بنا براین، منشور ادعائی شیخ حسن مجموعه ای از تصریحات قانون اساسی و اعلامیه جهانی حقوق بشر و عهدنامه های بین المللی است و هیچ مطلب تازه ای در آن وجود ندارد که حتی عنوان یک لایحه و طرح را بتوان به آن داد، برای نمونه:

مستند ماده یکم منشور! چنین معرفی شده است؛ اصول بیست و دوم و سی و ششم و سی و هفتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و قانون آئین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ و قانون مجازات اسلامی

مصوب ۱۳۹۲ و قانون احترام به آزادیهای مشروع و حفظ حقوق شهروندی ۱۳۸۳

در نمونه بالا می بینیم که ماده یک منشور! به قانون مصوبه حفظ حقوق شهروندی در سال ۱۳۸۳ استناد کرده بنابراین منشور ادعائی شیخ حسن هیچ چیز تازه ای نیست تا چه رسد که منشور نامیده شود.

۲- یک نمونه دیگر هم بیاوریم که نگویند <یکی چشم گاو است>

در باره ماده ۱۲۰ باصطلاح منشور حقوق شهروندی استناد شده به بند ۱۱ اصل سوم اصول ۱۴۴ و ۵۱ قانون اساسی جمهوری اسلامی.

باردیگر این تاکید در این تحریر آورده میشود که حتی یک ماده از ۱۲۰ ماده باصطلاح منشور بدون مستند قانونی نیست.

۳- در مقدمه همان باصطلاح منشور آمده است:

<موجب اصول ۱۱۳ و ۱۲۱ مسئولیت اجرا و پاسداری از قانون اساسی بر عهده رئیس جمهور است... رئیس جمهور، منشور شهروندی را به مثابه برنامه و خط مشی دولت برای رعایت و پیش برد حقوق اساسی ملت ایران اعلام میکند.>

۴- بنابراین باصطلاح منشور، برنامه و خط مشی دولت برای اجرای تکالیف و مسئولیت های اصول ۱۱۳ و ۱۲۱ است نه حتی تصمیمات جدیدی.

۵- همینجا این سوال استیضاحی روبروست که چرا شیخ حسن سه سال است به مسئولیت های اشاره شده در همان اصول ۱۱۳ و ۱۲۱ اعتنائی نداشته و اکنون خط مشی برای رعایت آن تنظیم کرده است؟

۶- باز در قسمت دوم همان مقدمه میگوید <این منشور بمنظور تدوین برنامه و خط مشی دولت موضوع اصل ۱۳۴ قانون اساسی تنظیم شده است.>

مفهوم این اعتراف این است که دولت تاکنون برای اجرای اصل ۱۳۴ برنامه و خط مشی نداشته است، و اکنون که چند ماهی به پایان ریاست جمهوری شیخ حسن نموده یاد هندوستان کرده است.

۷- در پایان مقدمه باصطلاح منشور میخی کوبیده شده که دقیقاً تاسی به رویه توریه معمول بین فقهای اسلامی است، یعنی مطلبی گفته اند که مردم از آن چیزی درک کنند که با درک واقعی باصطلاح منشور هماهنگ نیست، نوشته شده:

<مواد مختلف این منشور باید در هماهنگی و سازگاری بایکدیگر و در چهارچوب نظام حقوقی موجود تفسیر و اجرا شود>،

یعنی تمامی مواد مختلف باصطلاح منشور باید اول هماهنگ و سازگاری بایکدیگر و دوم در چهارچوب نظام حقوقی جمهوری اسلامی صورت گیرد.

مفهوم شرط اول که هماهنگی و سازگاری مواد منشور با یکدیگر است ادا ممکن نیست کما اینکه اگر ممکن بود تا کنون آن قوانینی که مستند مواد باصطلاح منشور معرفی شده در مقام اجرا قرار گرفته بود

که میدانیم درمقام اجرا قرارنگرفته است، اگر قوانین مستند باصطلاح اجرا شدنی بود و اجراشده بود که دیگر نیازی به بازی منشور نبود.

مفهوم شرط در چهارچوب نظام حقوقی جمهوری اسلامی، یعنی اجرای هریک از مواد باصطلاح منشور نیاز به موافقت سید علی و احتمالاً نظر شورای نگهبان را دارد؛ چرا که درحالیکه بنا بر تصریح قرآن حقوق بشر واقعی و مورد نیاز انسانها در قرآن پیاده شده و جمهوری اسلامی هم مقید به رعایت آن است دیگر منشور و پل زدن روی قرآن چه معنایی دارد؟

هدف جمهوری اسلامی

ممکن است شیخ حسن از بازی منشور شهروندی بهره برداری های انتخاباتی را منظور داشته باشد ولی بعقیده این تحریر بازی منشور پیش اقدامی است برای جلوگیری از تحریم های جدید کنگره که جمهوری اسلامی انتظار توام با نگرانی آنرا میکشد.

با انتقال ریاست جمهوری به ترامپ تردید نیست که تحریم های حقوق بشری علیه ایران شدت خواهد یافت.

جمهوری اسلامی با انتشار متن بالا به کنگره آمریکا و جهانیان گفته است که جمهوری اسلامی خود را مقید به رعایت منشوری در ۱۲۰ ماده بمراتب دقیق تر از اعلامیه جهانی حقوق بشر ساخته که به امضای رئیس جمهور هم رسیده است و کافی است که به جمهوری اسلامی فرصت و شانس داده شود تا جمهوری اسلامی در اعداد کشورهای مراعی اعلامیه جهانی حقوق بشر قرارگیرد.

جمهوری اسلامی با چنین ترفندی امید و اراست که بتواند زمینه های لازم را برای سبک ساختن تحریم های حقوق بشری و یا لااقل از تجدید آنها جلوگیری کند.

چیزی که همه ایرانیان و جهانیان میدانند این است که جمهوری اسلامی را دولت اداره نمیکند و آنها که اداره میکنند، اداره اسلامی میکنند و اسلام هم بکل با اعلامیه جهانی حقوق بشر مخالف است.

علاقمندان به مخالفت اسلام با حقوق بشر به رساله اسلامی و حقوق بشر از انتشارات سنگرمراجه فرمایند.